

Σερβίας Πορφύριος από Σίδνεϊ: «Προσευχόμαστε για την ειρήνη στο Κόσοβο»

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)

Με μηνύματα αγάπης, συγχώρησης, ενότητας και έμπρακτης αλληλεγγύης προς τον συνάνθρωπο, ο Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος βρέθηκε την Πέμπτη 15 Οκτωβρίου 2026 στον Ιερό Ναό του Αγίου Πρωτομάρτυρος και Αρχidiaκόνου Στεφάνου στο Ρούθ Χιλ, προάστιο του Σίδνεϊ, στο πλαίσιο της πολυήμερης ποιμαντικής επίσκεψης που πραγματοποιεί στην Αυστραλία.

Ο Μακαριώτατος συμμετείχε σε επίσημο δείπνο στο ενοριακό κέντρο. Η εκδήλωση αποτέλεσε ευκαιρία ενίσχυσης των δεσμών της σερβικής ομογένειας με την Εκκλησία, ενώ συγκεντρώθηκαν οικονομικές προσφορές για τη στήριξη του σερβικού λαού στο Κόσοβο και τα Μετόχια, καθώς και του Κολεγίου Αγίου Σάββα στο Βάροβιλ.

Ο Πατριάρχης, ο οποίος συνοδευόταν από αρχιερείς και μέλη της εκκλησιαστικής αντιπροσωπείας, αναφέρθηκε στη δύναμη της πίστης που υπερβαίνει τις γεωγραφικές αποστάσεις, τονίζοντας ότι η κοινωνία εν Χριστώ αποτελεί τον ουσιαστικό δεσμό μεταξύ των ανθρώπων. Παράλληλα, επισκέφθηκε τον οίκο φροντίδας ηλικιωμένων «Άγιος Συμεών ο Μυροβλύτης», ο οποίος λειτουργεί από το 1988 υπό την ευθύνη της συγκεκριμένης εκκλησιαστικής κοινότητας και φιλοξενεί σήμερα περίπου 50 ηλικιωμένους.

Τον Πατριάρχη και τη συνοδεία του υποδέχθηκε ο εφημέριος του ναού, Πρωτοπρεσβύτερος Αλέξανδρος Ιβάνοβιτς, μαζί με τους ενορίτες και πιστούς που ταξίδεψαν από διάφορες περιοχές της Αυστραλίας. Η παρουσία του Προκαθημένου της Εκκλησίας της Σερβίας αποτέλεσε ιδιαίτερη στιγμή για την κοινότητα, η οποία διατηρεί ζωντανή την εκκλησιαστική και πνευματική της ζωή στην αυστραλιανή ήπειρο επί οκτώ δεκαετίες.

«Η πίστη μάς φέρνει κοντά, ανεξάρτητα από τις αποστάσεις»

Στο επίσημο δείπνο, το οποίο πραγματοποιήθηκε σε ατμόσφαιρα συγκίνησης και αδελφосύνης, ο Μητροπολίτης Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας κ. Σιλουανός καλωσόρισε τον Πατριάρχη, υπογραμμίζοντας τη σημασία της επίσκεψής του για την τοπική Εκκλησία και το ποίμνιό της.

Όπως επεσήμανε, η πίστη αποτελεί για τη σερβική κοινότητα της Αυστραλίας «φως, κατεύθυνση και πορεία», που οδηγεί τον άνθρωπο στην αλήθεια του Χριστού. «Η κοινότητά μας μπορεί να προχωρήσει με ασφάλεια προς την εκπλήρωση του σκοπού της, που είναι να πραγματώσει τον εαυτό της μέσα στην αλήθεια του Χριστού, στον ίδιο τον Χριστό, ο οποίος είναι η Οδός, η Αλήθεια και η Ζωή», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Ο Μητροπολίτης κ. Σιλουανός συνέδεσε την πνευματική παρακαταθήκη του Αγίου

Σάββα με την ιστορική πορεία του σερβικού λαού, επισημαίνοντας ότι η αποστολή του δεν περιοριζόταν στη διανοητική καλλιέργεια, αλλά αποσκοπούσε στη βαθύτερη εσωτερική μεταμόρφωση του ανθρώπου μέσω της ζωής εν Χριστώ.

«Η αποστολή του Αγίου Σάββα ήταν πρωτίστως μια αποστολή πνευματικής καλλιέργειας του λαού μας· όχι μια απλή διανοητική άσκηση, αλλά μια βαθιά διαδικασία φωτισμού, μέσα από την κάθαρση της καρδιάς, του εσωτερικού οφθαλμού και της ανθρώπινης όρασης μέσω της ζωής εν Χριστώ», τόνισε.

Αναφερόμενος στην επίσκεψη του Πατριάρχη, ο Μητροπολίτης υπογράμμισε ότι αυτή μεταφέρει ένα μήνυμα αγάπης και ενθάρρυνσης, καλώντας τους πιστούς να παραμείνουν προσηλωμένοι στο Ευαγγέλιο του Χριστού και στις αξίες που δίνουν ουσιαστικό περιεχόμενο στη ζωή τόσο του ανθρώπου όσο και της εκκλησιαστικής κοινότητας.

«Μακριά από τα μάτια, μακριά από την καρδιά» δεν ισχύει για όσους

ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ

Στην ομιλία του, ο Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος εξέφρασε τη συγκίνησή του για τη θερμή υποδοχή που του επιφύλαξαν οι Σέρβοι της Αυστραλίας, τονίζοντας ότι η πίστη και η ενότητα της Εκκλησίας καταργούν τις αποστάσεις και διατηρούν ζωντανή την αίσθηση της κοινής πνευματικής πορείας.

«Αισθανόμαστε ότι είμαστε ένα. Νιώθουμε ενότητα, αγάπη και κοινωνία, που διαψεύδουν εκείνο που συχνά λέει ο λαός μας: “Μακριά από τα μάτια, μακριά από την καρδιά”. Αυτό μπορεί να το λέει κάποιος που βρίσκεται έξω από το Σώμα του Χριστού, έξω από την Εκκλησία, κάποιος που δεν έχει συνειδητοποιήσει την πίστη του στον Θεό», ανέφερε.

Ο Πατριάρχης υπογράμμισε ότι η παρουσία του Χριστού μέσα στην Εκκλησία δημιουργεί έναν δεσμό που υπερβαίνει τον χρόνο και τον χώρο. Μάλιστα, αναφερόμενος στην υποδοχή που του επιφύλαξαν οι πιστοί, σημείωσε ότι δεν αισθάνεται απλώς σαν να βρίσκεται στο σπίτι του, αλλά ότι πράγματι βρίσκεται ανάμεσα στη δική του πνευματική οικογένεια.

«Είμαι ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές μου, γιατί ανάμεσά μας βρίσκεται ο Χριστός, η Εκκλησία του Θεού, η Ορθόδοξη Εκκλησία, η Σερβική μας Εκκλησία. Μέσα σε αυτήν βρίσκονται το παρελθόν, το παρόν, αλλά και εκείνο που υπερβαίνει κάθε νόμο της φύσης και αγκαλιάζει το μέλλον», τόνισε.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε ο Μακαριώτατος στον Άγιο Σάββα, ο οποίος, όπως είπε, εξακολουθεί να καθοδηγεί και να στηρίζει τον σερβικό λαό, αλλά και να τον καλεί σε αυτοκριτική όταν οι επιλογές του απομακρύνονται από το πνεύμα του Ευαγγελίου.

Μήνυμα ειρήνης για το Κόσοβο και τα Μετόχια

Εκτενή αναφορά έκανε ο Πατριάρχης και στο Κόσοβο και τα Μετόχια, επισημαίνοντας ότι η αγάπη για τον τόπο και η προσευχή για την ειρήνη δεν μπορούν να συνδέονται με αισθήματα μίσους απέναντι σε άλλους λαούς.

«Όταν λέμε ότι αγαπάμε το Κόσοβο και προσευχόμαστε στον Θεό να επικρατήσει εκεί η ειρήνη, δεν μισούμε κανέναν. Δεν μισούμε ούτε τους Αλβανούς. Αντιθέτως, παρακαλούμε τον Θεό να χαρίσει και σε αυτούς την ειρήνη, γιατί δεν μπορούμε να έχουμε εμείς ειρήνη, εάν δεν έχει ειρήνη ο άνθρωπος που βρίσκεται δίπλα μας», υπογράμμισε.

Ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Σερβίας αναφέρθηκε, επίσης, στη μακραίωνη

συνύπαρξη Σέρβων και Αλβανών, υπενθυμίζοντας ότι υπήρξαν περίοδοι ειρηνικής συμβίωσης και αμοιβαίας κατανόησης. Στο πλαίσιο αυτό, μνημόνευσε την αλβανική οικογένεια που, σύμφωνα με την παράδοση που επικαλέστηκε, φύλασσε επί αιώνες τα κλειδιά της Ιεράς Μονής Βίσοκι Ντέτσани.

Παράλληλα, κάλεσε τους πιστούς να προσεύχονται και για εκείνους που απομακρύνονται από την Εκκλησία ή αντιστρατεύονται την αποστολή της, χωρίς να τους καταδικάζουν ή να τους απορρίπτουν.

«Δεν είναι δική μας ευθύνη να θυμώνουμε μαζί τους ούτε να τους καταδικάζουμε και να τους απορρίπτουμε. Εάν είμαστε άνθρωποι της παράδοσης του Αγίου Σάββα και επιθυμούμε την κοινωνία με τον Θεό, όχι μόνο θα λυπόμαστε για τους αδελφούς και τις αδελφές μας, αλλά θα προσευχόμαστε γι' αυτούς και θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να τους δείξουμε ότι ο δρόμος του Αγίου Σάββα, ο δρόμος του Σέρβου, είναι ο μόνος που οδηγεί στη σωτηρία», ανέφερε.

Στο ίδιο πνεύμα, ο Πατριάρχης υπογράμμισε ότι η πραγματική εγγύτητα μεταξύ των ανθρώπων δεν εξαρτάται από τη φυσική τους παρουσία, αλλά από τη σχέση τους με τον Θεό. Επικαλούμενος τη διδασκαλία του αββά Δωροθέου, περιέγραψε τον Θεό ως το κέντρο ενός κύκλου, προς το οποίο κινούνται οι άνθρωποι από διαφορετικά σημεία της περιφέρειας. Όσο πλησιάζουν στο κέντρο, τόσο πλησιάζουν και μεταξύ τους.

«Όταν είσαι κοντά στον Θεό, είσαι κοντά και στον αδελφό σου και στην αδελφή σου», σημείωσε, συμπυκνώνοντας σε αυτή τη φράση το νόημα της χριστιανικής αδελφοσύνης.

Η συγχώρηση ως δρόμος ελευθερίας και ενότητας

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε ο Πατριάρχης στην ανάγκη της συγχώρησης, την οποία παρουσίασε ως βασική προϋπόθεση για την ειρηνική συνύπαρξη και την ελευθερία του ανθρώπου από τον θυμό και την πικρία.

Μέσα από τη διήγηση του Οσίου Μακαρίου του Μεγάλου για την οδύνη εκείνων που βρίσκονται κοντά ο ένας στον άλλον, αλλά αδυνατούν να αντικρίσουν ο ένας το πρόσωπο του άλλου, ο Μακαριώτατος ανέδειξε ότι η απουσία αγάπης, εμπιστοσύνης και συγχώρησης μπορεί να μετατρέψει ακόμη και τη φυσική εγγύτητα σε κατάσταση αποξένωσης.

«Η μετάνοια είναι έκφραση ταπεινώσεως. Είναι το να στέκεται κανείς ενώπιον του Θεού και να συνειδητοποιεί ότι είναι ένας αδύναμος και ανίσχυρος άνθρωπος. Να είναι έτοιμος πρώτα να ζητήσει συγχώρηση από τον Κύριο, αλλά και να ζητήσει συγχώρηση από κάθε άνθρωπο, όπως ακριβώς πρέπει να είναι έτοιμος να συγχωρήσει και τον άλλον», ανέφερε.

Όπως εξήγησε, ο θυμός και η οργή εγκλωβίζουν τον άνθρωπο, ενώ η συγχώρηση τον απελευθερώνει από τα δεσμά τους. Για τον λόγο αυτό, κάλεσε τους πιστούς να διατηρούν την ενότητα της Εκκλησίας, επισημαίνοντας ότι τα προβλήματα μπορούν να ξεπεραστούν όταν υπάρχει εμπιστοσύνη, υπακοή και κοινή συμμετοχή στη λειτουργική ζωή υπό την καθοδήγηση του οικείου επισκόπου.

«Να διαφυλάσσετε την ενότητα της Εκκλησίας. Μέσα στην ενότητα της Εκκλησίας θα μπορέσετε να λύσετε τα πάντα και να ξεπεράσετε κάθε πρόβλημα», υπογράμμισε, απευθύνοντας παράλληλα έκκληση για προσευχή, μετάνοια και επιστροφή στην εκκλησιαστική κοινωνία όσων έχουν απομακρυνθεί από αυτήν.

Συγκίνηση, μουσική και προσφορά στον συνάνθρωπο

Η εκδήλωση στο Ρούθ Χιλ πλαισιώθηκε από μουσικές και πολιτιστικές παρουσίες της σερβικής ομογένειας, αναδεικνύοντας τη σύνδεση της νεότερης γενιάς με την πίστη, την παράδοση και τον ιστορικό τόπο καταγωγής της.

Μέλη της χορωδίας «Λαζαρίτσα», που δραστηριοποιείται στον Ναό του Αγίου Πρίγκιπα Λαζάρου στο Σίδνεϊ, ερμήνευσαν τραγούδια αφιερωμένα στο Κόσοβο και τα Μετόχια, ενώ το πρόγραμμα περιλάμβανε παραδοσιακούς χορούς από το συγκρότημα της εκκλησιαστικής σχολής «Ράστικο» του Ναού του Αγίου Στεφάνου, καθώς και την απόδοση του ύμνου «Θεοτόκε Παρθένε» από την παιδική χορωδία του Ναού του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου στο Καμπραμάτα.

Η συγκίνηση του Πατριάρχη ήταν εμφανής, καθώς η μουσική, η συμμετοχή των

παιδιών και η έμπρακτη προσφορά των πιστών συνέθεσαν μια εικόνα ενότητας και αγάπης για την πατρίδα και την Εκκλησία. Οι οικονομικές προσφορές που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης προορίζονται για τη στήριξη των Σέρβων στο Κόσοβο και τα Μετόχια, καθώς και για την ενίσχυση του Κολεγίου Αγίου Σάββα.

Νωρίτερα, κατά την επίσκεψή του στον οίκο φροντίδας ηλικιωμένων «Άγιος Συμεών ο Μυροβλύτης», ο Πατριάρχης συνομίλησε με τους φιλοξενούμενους και τους ευλόγησε, προτρέποντάς τους να αξιοποιούν τον χρόνο τους με προσευχή για όλους τους ανθρώπους. Παράλληλα, συνεχάρη τους εργαζομένους για την προσφορά τους, αναγνωρίζοντας το έργο που επιτελούν για τη φροντίδα των ηλικιωμένων.

«Ευχαριστούμε τον Θεό που μας έδωσε τη δυνατότητα να βοηθάμε. Εμείς οφείλουμε να προσφέρουμε όσα μπορούμε. Για όσα ακόμη χρειαστούν, θα βοηθήσει ο Θεός», είπε χαρακτηριστικά.

Κλείνοντας την ομιλία του, ο Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος κάλεσε τους πιστούς να παραμείνουν ενωμένοι με τον Χριστό και μεταξύ τους, υπενθυμίζοντας

ότι η αληθινή εγγύτητα δεν μετριέται με χιλιόμετρα, αλλά με την αγάπη που ενώνει τις καρδιές.

